

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Els obrers a les barricades! I perquè? Per escometre's germans amb germans, proletaris contra proletaris, mentre al front, uns altres germans, vessen generosament la seva sang en defensa de la llibertat i de la justícia humana. Trista visió ofereix la terra catalana en aquests moments, en què sembla no tenir el més lleu record del redreçament viril que provocà l'aixafament del militarisme, fa poc més de nou mesos. Encara l'enemic autèntic, l'enemic comú, brega briosamente en els pobles d'Ibèria i no renuncia ni pot renunciar a envair Catalunya. Germans, que no veieu el perill? Que no us adoneu que el feixisme compta amb efectius i material abundant per atacar-nos des de les costes i intentar una ofensiva violenta en el front d'Aragó? Com respondriem, si ens trobés en plena lluita fratricida i esgotades les nostres forces pel desgast d'hores i dies lliurats a l'extermini? Les perspectives són nègres ací, pel crim que es comet, i gens tranquil·litzadores per a la marxa de l'acció de l'exèrcit del poble, que es bat contra les forces feixistes. Catalunya desatendrà el proveïment del front d'Aragó, i els efectes molt aviat s'hauran de sentir. Un moment de reflexió, companys obrers. Pensem que ens traïm nosaltres mateixos i que amb la nostra lluita condemnem a suportar una situació desesperada als nostres germans que fan la guerra, a aquells que, confiats, han anat al front i que necessiten del nostre esforç i del nostre treball per a defensar-se de l'enemic. Seria repugnant, constituïria una vilesa que, per la nostra culpa, els heroics milicians corressin el perill d'ésser assassinats per les hordes del feixisme internacional. Si no ens dol en el cor la tragèdia d'una contesa estúpida, almenys pel fet de condemnar a una mort segura als innocents que fan la guerra, amb l'altruisme de procurar-nos una vida millor, deposem les armes i que tothom es reintegri en el seu lloc de treball a què ens obliga la condició d'homes civilitzats, quan hi ha un compromís sagrat. Per la salvació de Catalunya i pel triomf de la causa antifeixista, ha d'haver-hi la més ferma garantia de pau entre els obrers.

ALFIL

QUE CESSI EL FOC!!

Fa hores, fa uns dies, que les emissores barcelonines estan clamant que cessi el foc. Fa hores, fa uns dies, que els carrers de Barcelona es tenyeixen de sang.

Quanta sang germans! La sang que contínuament es derrama en la capital de Catalunya, és ben malaguanyada. En hospitals i clíniques hi entren, en processó ininterrompuda, víctimes caigudes en el carrer, sota una lluita desesperada i fratricida, i a aquests ferits, quan són hospitalitzats, els tornen a reviure els sentiments de germanor.

Perquè, doncs, vessar tanta sang, germans! Perquè us traïu, si professeu una mateixa ideologia i heu passat per idèntiques penes i privacions! Només us distancia el nom, un afany de contreure mèrits, i així us deixeu emmenar per les passions, i sense reflexió, us llenceu a una contesa fratricida, quan Catalunya i els altres pobles ibèrics necessiten de tots els vostres esforços i dels vostres sacrificis per abatre el feixisme.

Es inconcebible, germans proletaris, l'enfrontament dels uns contra els altres, en pla d'extermini; si en punyir la nostra sang no llastimem més que la carn mateixa que lluita i defensa aferrissadament, en els fronts de guerra, la causa antifeixista. Perquè, germans obrers, batalleu pels carrers de Barcelona, si no feu altra cosa que obrir una bretxa per a donar ocasió a l'enemic de poder abatre l'esperit combatiu i la moral dels nostres germans en les trinxeres!

Atengueu, reflexioneu. Des de les sindicals i centres polítics us diuen, constantment: pareu el foc! Aquests que us parlen des del micròfon, són els vostres representants en aquells organismes, que, per dret i voluntat vostra, encaminen la direcció de Catalunya i d'Espanya! Per què desobeir-los?

Es que amb l'actitud agressiva es pretén voler acabar els deu mesos de guerra donant pas al feixisme internacional? Si així fos, com es voldria justificar el vessament de sang en les terres d'Aragó, en els sectors de Madrid i en el País Basc, on els companys caiguts sumen milers? Que no ens diuen res les llars destroçades i la sublimitat del sacrifici de la vida dels respectius familiars?

Per ells, germans, pels caiguts allà i ençà, pels que encara lluiten i barren el pas a l'enemic, deixeu les armes i esforceu-vos, per fi, a donar-vos l'abraçada fraternal i, com un sol home, mantenir una sola consigna: a lluitar, a lluitar contra el feixisme. — R. F.